

Ahoj medzi teplot a zimou.

Končieme sme tu opäť s novým čísлом. Bolo by už dávno hotové, keby... keby sme stále niečo pre Vás nevyvíšali. Mišo prišiel s niečím, ja s iným, a nakoniec z toho boli dve pivá alebo jedna dlhá nočná filozofická prechádzka.

Tentokrát Vám prinášame rozhovor s víťazkou našej-vašej textárskej súťaže Zuzkou, ktorú sme dôkladne vyspovedali a zistili, že je to betáňny človek.

V ďalších článkoch Vám prinášame zmes zaujímavosti na pohodu v letnej čítanie.

Vyhodnotili sme aj súťaž o anglické CD, ktorú sme pripravili v spolupráci s vydavateľstvom Musica a víťazom srdečne gratulujeme.

A na záver, pre všetkých tých, ktorí nám písali, že by NeBySa mohla vychádzať častejšie, máme dobrú správu: od septembra prechádzame na dynamickejšiu verziu našej stránky, čo znamená, že nové články budú pribúdať častejšie.

Krásne leto Vám všetkým želajú

Vaši Mišovia

OBSAH:

Je to dobrý pocit, mať všetko pred sebou

svobodovou - rozhovor so Zuzkou

recenzia - Boris Filan a jeho Wewerka

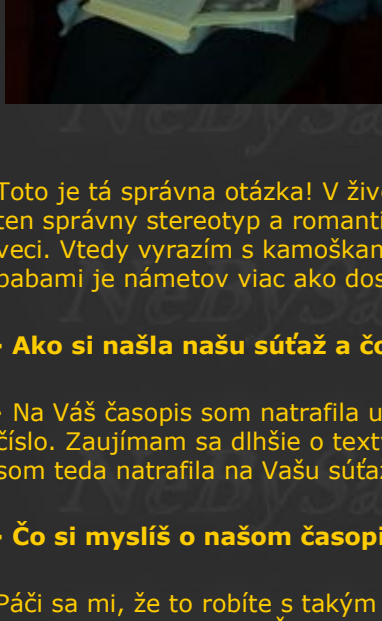
spomienka - Maroš Kochanský a Lojzo

na cestách - Lucerna stále žije

napísali ste nám - Bosorka alebo Elán love story

mišov postreh - "Tulipán, chýbaš nám" alebo ako miznú kaviarne

Myšlienka mesiaca

Keď príde inšpirácia, ide to samé

• **Čo Ta inšpirovalo k napisaniu takéhoto pekného víťazného textu?**

Asi všetky momentálne okolnosti. Jesenná nálada, pretlak myšlienok, ktoré človek potrebuje zo seba dostať. Niektoré namaluje obraz, iný upláca niečo v hlavy, alebo sa vykecá kamoškou. Prосто, každý urobí to, čo mu je najbližšie.

• **Je všeobecne písanie tvojím hobby? Píšeš napr. aj poézii?**

Dá sa to povedať, aj keď v poslednom čase dost' zanedbávané hobby. Moje "vrcholné výkony" majú teraz niekedy podobu slohovej práce pre dieťa do školy. Na iné čas nevyšie. Ale už prišiel čas, kedy sa tomu môžem viac venovať. Nejaké veci mám už v hlave utriedené, len to dať na papier. Poézia mi tie nie je cudzia. Keď príde inšpirácia, ide to samé. Dokonca na škole ma inšpirovali aj kamošky, ktorým zopár literárnych vytvorov dalo dokopy nejaké vzťahy. Asi to nebolo celkom fér, ale pre dobrú vec...

• **Kde čerpaš inšpiráciu?**

Toto je tá správna otázka! V živote sú obdobia, kedy sa stále niečo deje a inšpirácie je "na kyblé". Potom príde čas, keď je jeden deň ako druhý, jednoducho ten správny stereotyp a romantika medzi ľuďmi veľmi dobre schovana a zabudnutá. Bez nej ja nemám žiadnu inšpiráciu, pokiaľ nechcem písať samé depresívne veci. Vtedy vyrazím s kamoškami medzi ľudí. Zabavím sa, veľa počujem, rozoberáme život a inšpirácia príde. Hoci musím priznať, že v rodine s dvomi babami je námetov viac ako dosť.

• **Ako si našia našu súťaž a čo Ta presvedčilo, zúčastniť sa?**

Na Váš časopis som natrafila už skôr, keď som hľadala články o skupine Elán. Niektoré ma celkom zaujali, tak som sa tam vracala vždy, keď vyšlo nové číslo. Zaujímam sa dlhšie o texty slovenských skupín, obdivujem hlavne tvorbu Borisa Filana za tie krásne myšlienky, ktoré dokázal položiť na papier. Keď som myslela na našu súťaž, prišiel taký malý škrat a niečo som sa pokúsila poškúšať.

• **Čo si myslíš o vedomom časopise a aké zmeny by si do budúcnosti prikráľovala?**

Páč sa mi, že to robíte s takým nasadením, dalo by sa povedať priamo s elánom, ako nášaja Vaša stránka. Články sú na dobrej úrovni, veľmi zaujímavé. Chceť by to častejšie nové číslo, ale viem, že je za tým veľa roboty. Radi by som si prešla aj na nejaké zážitky.

Čitateľov z koncertov alebo názory na texty piesní. Prípadne vyhlásil v "knihe návštev" nejakú tému, aby sme si tam mohli vymeniť názory a postrehy.

Je pre mňa dôležité rozumiť textu

• **Čo nám o sebe môžeš prezradiť?**

Všetko, ale je to taký "normálny" život. Jeden správny muž, dve dcéry v puberte, kocúr a zápis. Tomuto "normálnemu" životu prechádzajú krásne študentské roky, keď sme žili presne ten život z piesní Elánu. Dvípala by som taký život raz aj mojím deťom.

• **Čomu sa venuješ, čo Ťa zaujíma, čo Ťa v poslednej dobe oslovilo?**

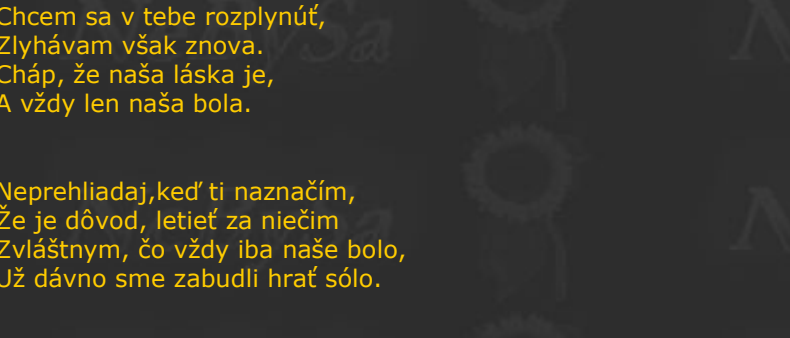
Je to hoci viac. Snažím sa venovať viacerým veciam, hlavne pomáham mužovi v našej malej firme, ale začínam podnikáť aj s kamoškami. Mám rada dobré komédie /hráboj nenáročný pri ktorých nemusím rozmyslať/, dobré knihy najradšej od českých autorov, v zime skladám puzzle, ale taká 4-9000-taicky / už ich nemáme kde dávať/, trochu rekreácie lyžujem a korčuľujem. A čo ma oslovilo? Feng Szej! Je to fantastický skladávka filozofia a dítam, že ju raz spožič trochu pochopím.

• **Áka hudba sa Ťa páči, čo počúvaš?**

Pre mňa je dôležité rozumiť textu, preto počúvam najviac slovenské a české skupiny. Najradšej sama v aute, mám tam súkromie a môžem aj huľkať. Žiaľ nerozumiem anglicky, ale mám obľúbené skladby, ktoré ma zaujali hudbou a interpretáciou. Na Beatles sme napríklad vyrastali. Samozrejme počúvam aj hudbu mojich detí, ich fascinujú viaceré anglické skupiny.

• **Za čím je podľa Teba dôvod letieť?**

Za všetkým, čo nás robí šťastnými a pomáhá nám prežiť. Je to paradox, ale v skutočnosti mám fóbiu z letania v lietadle.

marca do decembra 2005):

Cháp ma znova

Chcem sa v tebe rozplynúť,
Zlyhávam však znova,
Cháp, že naša láska je,
A vždy len naša bola.

Neprehľadaj, keď ti nezničím,
Že je dôvod, letieť za niečím.
Zvláštnym, čo vždy iba naše bolo,
Už dávno sme zabudli hrať sólo.

Chcem Ťa stále znova cítiť
V intymných snežoch,
Láska vie plameň vášne vznietiť
Len v telách dvoch.
Prestaň už vôkol seba šíriť
Smelý chlad,
Priznaj, že ma vlastne stále
Chceš milovať.

Cháp ma znova!
Čo Ťi to stačilo?
Vnútro volá!

Všetko už skončilo?
Tripane sloví!
Čo chceme zahynúť?
Priznať prehrať!
Nikdy nás neprihnúť!

Chcem si denne spomenúť
Na pocit v bode nula.
Cháp, že ďalej Ťa chcem žiť život,
Čo nám láska darom dáť.

Nechcem s tebou byť a iba prežívať.
Chcem pri tebe žiť a denne milovať.
Vracia sa k nám, čo vždy naše bolo,
Cháp, že fakt už nevieme žiť sólo.

Cháp ma znova!
Mne to nestačilo!
Vnútro volá!

Nič sa neskončilo!
Tripane večer!
Nechceme zahynúť!
Priznať prehrať!
Nikdy neprečnúť!

• **Ako sa cítis v bode nula?**

Je to taký zvláštny bod v živote, z ktorého by sa dalo začať znova a bez chýb, ktoré sme doteraz urobili. Myslim, že málokto sa v porovnaní s tým prechádzka po kore. Potom by bol ten život strašne jednoduchý. Je to ale dobrý pocit, mať všetko pred sebou.

• **Čo by si -ako pravidelná čitateľka - rada odkázala ostatným čitateľom NeBySy?**

Prajem nám všetkým, aby sme mali stále viac dôvodov vracáť sa na Vaše stránky. A Vám dvom držim prsty, aby Vám ten elán a nadšenie dlho vydržali.

Na záver ešte malá spomienka na nedávnú minulosť: tu je text, s ktorým Zuzka zvíťazila v našej-vašej textárskej súťaži Vaše tretie oko (súťaž sa konala na našich stránkach od

Za rozhovor srdečne ďakujú Mišovia

"recenzia"

Boris Filan a jeho Wewerka

Knihy Borisa Filana mám nazoj v obľube. Nemám rád ťažké knihy, hlavne tie, pri ktorých už na začiatku viete, že ku koncu sa len veľmi ťažko dostanete, ale už ste začali čítať. Pri tvorbe spomínaného autora takto ničozjahnú. Dnes by som rád napísal pár riadkov o knihe, ktorú je podľa mňa radosť čítať, hlavne pre jej výpovednosť, otvorenosť a akúsi ľudskú jednoduchosť, ktorá sa z knižných diel ktorá viac vytráca, inak povedané, nie je obyčkná.

Filan ako autor je predovšetkým znám ako rozprávač cestopisov, jeho séria Tamtanov sa rozpredala tak rýchlo, že nenechá čitateľným (nielen) priznivcova našej populárnej hudby. V paláci Lucerna sa konala obrovská kultúrna a spoločenská podujatia. Možno zverom by som našiel aj tu pár drobností, ktoré však objavil len verný čitateľ a "znalec" tvorby Borisa Filana, je to opakujúce sa vitálne nápadu použiť aj inde, napríklad v celom bývalom Československu... A ako som sa krátko návštevo presvedčil, legendárna Lucerna je stále miestom, ktoré žije.

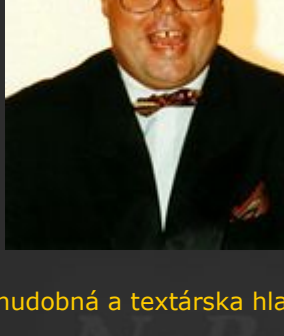
Obyčajná kniha, tie o obývanom dievčati a ním dnešnom svete, a pritom možno, že cez oči chlapa. Pravdu povediac, keď som knihu čítal, tie oči tam neboli, mal som pocit, že vidím iba Wewerku (hlavné meno postavy) a som s ňou tak dôverne spáty, že ako mužovi mi začala pripomínať jedno dievča s ktorým som istý čas chodil a potom opäť iné. Keď sa autorovi podarilo takéto majstrovstvo, je to naozaj majster rozprávač. Možno zverom by som našiel aj tu pár drobností, ktoré však objavil len verný čitateľ a "znalec" tvorby Borisa Filana, je to opakujúce sa vitálne nápadu použiť aj inde, napríklad v celom bývalom Československu... A ako som sa krátko návštevo presvedčil, legendárna Lucerna je stále miestom, ktoré žije.

Inak povedané, tá kniha ma jednoducho uhryzla. Povedané slovami Wewerky: "Kľuva veveňička. Uhryzla ma."

Mišo Milata

"spomienka"

Maroš Kochanský a Lojzo

Nie je to ani tak dávno, čo nás opustili Filip, Satinský, Hergot a už sa k nim nečakane, žiaľ po dlhej chorobe pripojil aj známy zakladateľ a hudobník skupiny Lojzo, Maroš Kochanský, český herec Miloš Kopecký pri ľatej príležitosti spomenul, že keď umrie človek v osemdesiatke, tak to nie je tragédia, ale milosť! Čo však v prípade, že odide človek, ktorý mal iba päťdesiat!?

"Nie každý Lojzo je hudobník a nie každý hudobník je Lojzo"

Skupina Lojzo vznikla v roku 1982, Lojzo - ľudový orchester jednoduchej zábavy obyvateľstva si vybudovali za roky až do dnešných dní celú plejádu hitov založených na "jednoduchej bratislavskej atmosfére". Kombináciou klasických žánrov - polka, tanço, valček s modernými rytmiami si Lojzovci na jednoduchej bratislavskej atmosfére. Predaných viac ako 270 000 albumov, hovori o Elánu. V tej chvíli všetka moja pozornosť patrila spolupráca so skupinou Elán, či koncerty v zahraníčí. Maroš Kochanský pritom ako hudobná a textárska hlava ostala lídrom skupiny.

Zoznam albumov alebo malý prehľad diskografie

LP LOJZO - 1985
LP My nič, my muzikanti 1987
LP Ticho po piesňach
LP LOJZO IV.
CD LAZ VEG.
CD LOJZO KOMPLET
SP - DISKOPLES ZVOLEN 1. 2. 1986
CD - LOJZO
SP - 1986, 1988, 1989, 1990

Záverom

Čo sa vlastne do ľudí obráť, ako keby niečo o človeku, ktorý spravil a prežil viac ako mnohí za jeho vek? Asi iba odkvúknuť a to viac ako pekne!!! A kto má ešte záujem, odporúčam skutočne zaujímavú stránku skupiny

A tu je ešte postreh jedného nášho čitateľa z rázovitej Detvy:

"Teraz tam už v plnej sile
Pospájali celý svet
Opojení v smiechu, ťučoriedky a iných vlnád
Sa tu všetkým neuväznujú smejú
Sednu večer k nám od Vás chcem
Milý Jaro, Julio, Stanoo, Dušan, Maroš
Neberte nám už iných, viem, že tam Vám chýbajú
Chcete si len dobre..."

Mišo Milata

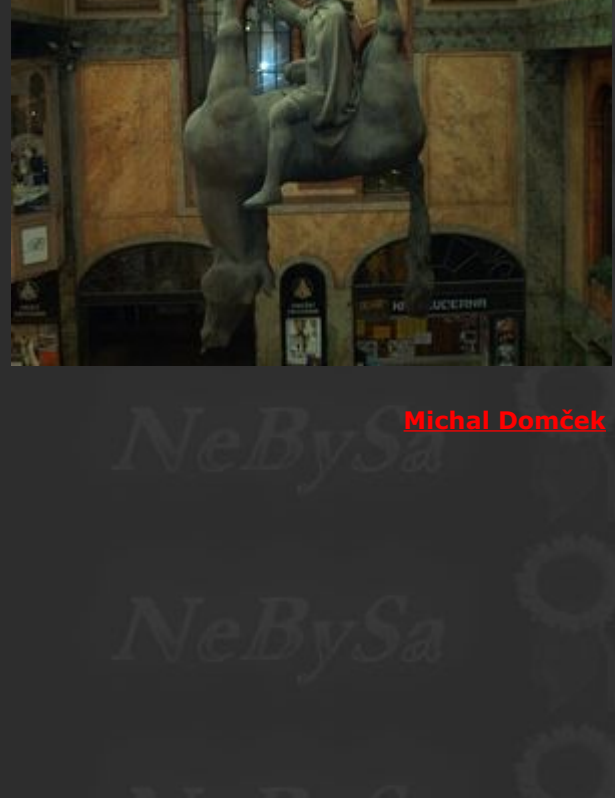

Pri nedávnej návšteve Prahy som sa náhodou ocitol v tesnej blízkosti miesta, ktorého názov nenechá čitateľným (nielen) priznivcova našej populárnej hudby. V paláci Lucerna sa konala obrovská kultúrna a spoločenská podujatia. Možno zverom by som našiel aj tu pár drobností, ktoré však objavil len verný čitateľ a "znalec" tvorby Borisa Filana, je to opakujúce sa vitálne nápadu použiť aj inde, napríklad v celom bývalom Československu... A ako som sa krátko návštevo presvedčil, legendárna Lucerna je stále miestom, ktoré žije.

Secesný palác Lucerna vznikol takmer pred storočím - v rokoch 1907 až 1921. Je tvorený komplexom víťazných domov spojených na vtedajšiu dobu nevýdatnou pasážou, a už od svojho založenia sa stal centrom kultúrneho a spoločenského života Prahy. Stredobodom pozornosti je samozrejme Veľká sála Lucerny, kde sa dodnes konajú koncerty aj veľkolepé plesy. Pre komornejšie hudobné vystúpenia slúži Lucerna Music bar. Unikátom je Kino Lucerna - jedna z najprestižnejších kínosál s tradíciou od roku 1909. Ďalšie priestory - reštaurácia, kaviareň a obchody - sú situované v pasáži, ktorá je v posledných rokoch doplnená veštednou sochou.

Špecifické čaro Lucerny na vlastnej koži okúsila aj skupina Elán a jej fanúšikovia počas pamätných koncertov v osemdesiatych rokoch, ale aj v nedávnej histórii skupiny (trikrát vypredaná Lucerna počas turné v roku 2001). O vzťahy Elánu k tejto jedinej sále hovorí Jozó Ráz: "Lucerna sme veľmi veľakrát vypredali a milujeme ju. Je to najlepší sala v republike. Niečo je asi v tých doskách. Na nich stále moc veľké osobnosti a ono to tam stále visí vo vzduchu..."

Miest, ktoré slúžia na organizáciu koncertov či iných podujatí, dnes pribúda: od divadiel a väčších či menších sál až po štadióny a najmodernejšie viacúčelové haly. Je však len málo takých (pamätajúc na napádne snád) na spomínaná Lucerna, či bratislavské PKO), ktorých steny dýchajú históriou a namáňujú nepočítané množstvo koncertov, akcii, hviezd a fanúšikov. Je preto len dobrý, ak - podobne ako pražská Lucerna - naďalej slúžia svojmu účelu aj pre ďalšie generácie. Ázda by sme sa tým mohli inšpirovať aj u nás...

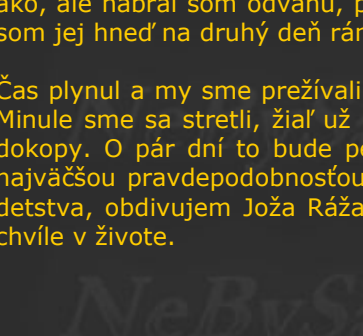

Michal Domček

Zdroj: Ingrid Mareková: Posledné tri hodiny Elánu alebo legenda pokračuje, Slovakia GT Music 2000

"napísali ste nám"

Bosorka alebo Elán love story

Preď pár dňami nevyšli Dorazili do jeho pešby mail, ktorý nám poslala, Roman a slávnata telom aj dušou a verný čitateľ náš-vašej NeBySy. Tu je jeho príbeh o tom, ako našiel Elán, ako sa dostalo k e(El)lánom.

Začalo to v auguste minulého roku, keď som sa s kamaráti vybral do nášho obľúbeného podniku. Ten podnik je známy hlavne tým, že v jubove nájdete len slovenské a české kapely a je v našom meste jeden z najlepších. Všetko prebiehalo ako, ale nabral som odvahu, prišiel som k nej a začal som sa s ňou rozprávať, neviem už presne o čom, bol som očarovaný... Viem len, že mi dala číslo a ja som jej hneď na druhý deň ráno napísal. Postupne sa náš vzťah kvapľal a začali sme spolu chodiť, bolo to presne 15. septembra minulého roku.

Čas plynul a my sme prežívali najkrajšie chvíle nášho života. Boli sme šťastní... asi pred tromi týždňami sme mali zlé obdobie a bohužiaľ sme sa aj rozlíšili. Músime sa to stretnúť, žiaľ už len ako kamaráti, a spomínam si sme... Spomienky v nás prebudila "Bosorka", ktorú nám hrala a v tej chvíli sme sa dali opäť dokopy. O pár dní to bude pekných desať mesiacov, ako sme spolu. A ja si dovoľím tvrdiť, že za veľa vďačím práve Elánu. Keby nebol Elán, tak sa s najväčšou pravdepodobnosťou ani nepoznáme... Pre doplnenie, mám 19 rokov, skoro 20, priateľka je o niečo mladšia. Na Eláne som vyrastal od úteho detstva, obdivujem Jozá Ráza, Jana Baláza a takisto aj Vaša Patejla, Elán je jednoducho legenda a v mojom prípade im vďačím aj za svoje najkrajšie chvíle v živote.

Roman z Brezna

"Mišov postreh"

"Tulipán, chýbaš nám" alebo ako miznú kaviarne

Keď som minule na rozšíťal, čím príšielem od nového čísla, som napísal, ako som si na jedom starší človek, ktorý sa zapadol v archíve a minule na dušiel. Tak napríklad náhle, keď som minule išiel so mým jedom zariadením, ktorým sa podielal s a vami.

Musí sa vykračujem po Štúrovej, keď tu obram na rohu s Tallerovou ma vo výklade upúta obrovský nápis: "Kaviareň Tulipán predt do a ono." Na dverách pínuje nápis "Zatvorenení". Ona priatel, obavam sa toho, že Bratislava prišla opäť o jednu z kaviarní, ktoré dýchali atmosférou nášho mesta po celé desaťročia. Ešte v živej spomienke mám jedinú zatváranú kávu, ktorú som si tak rád doprial práve tu. Hoci v meste nájdete desiatky kaviarní, takú kávu ako "Tulipán už nenajdete."

Ona totiž vedela rozprávať. Raz mi rozpovedala príbeh o tete Filoméne (my sme ju v rodine volali Filka), ktorej deti vyrastali v tejto kaviarni. Ona sedela, pila kávu a ako bolo vtedy moderne, potajievavala. Ak bolo teplo, presunula sa von a sedela tam. Deti sa hrali a ona mala kľud. Taká bola naša Filka. Okrem neho som po desaťročia chodieval generácie mestskej mládeže, schôdky tu mali rôzne združenia, akoby ste nenášli v Krume, ten bol v Tulipáne. Musím priznať, že v posledných rokoch Tulipán trochu pustol, stával sa z neho dômčeka, no šarm nestrácal. Bol ukrytý v kuchyni, skryval sa pod pultom a zároveň prišiel všetkým zákazníkom. Budeš mi chýbať, "tulipán", a myslím, nie len mne.

Michal Milata

"myšlienka mesiaca"

Na morskom pobreží
Čo na tom záleží
Či je teplo
Alebo nitro

V pieskových lagúnach
Po prebudených nociach
Tátoja po ľaste
A vysnených veciach

Zblnkot vody
Spinnenie rýb
Väčšia náhoda súzvuuku
Nás a ich

Šumenie piesku
Dünnirte dňú
Väčšia náhoda súzvuuku
Ich a nás

(Súzvuk - Michal Milata)